Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26274
Copyright: Admont, Benediktinerstift

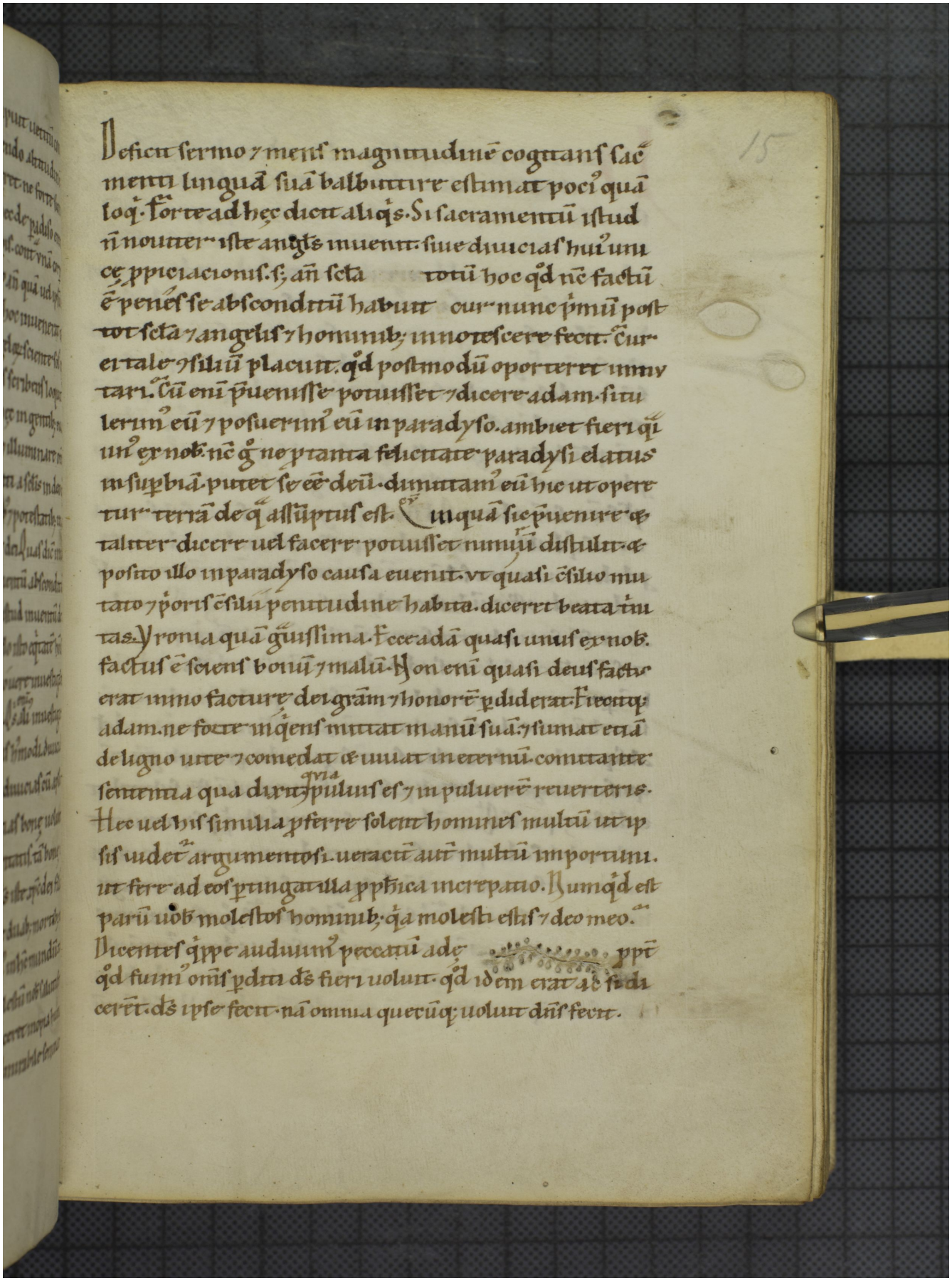

Deficit sermo ⁊ mens magnitudinem cogitans sac
mentum lingua sua balbutire estimat poci quam
loq. Forte ad hec dicit aliqs. Si sacramentum istud
ñ nouitis iste angls inuenit. siue diuicias hui⁹ uni
ce ꝓpiciacionis. s. aīa sēta totū hoc qd nē factū
ē penes se abscondit habuit cur nunc ꝑmū post
tot sēta ⁊ angelis ⁊ hominib; innotescere fecit. Cur
ei tale ⁊ siluū placuit. qd postmodū oportetet immu
tari. Cū enī ꝑuenisse potuisset ⁊ dicere adam. situ
lerim eū ⁊ posuerim eū in paradyso. ambiet fieri qm
unū ex nob. nē g̃ ne ꝑ tanta felicitate paradysi elatus
in sup̃biā. putet se ēe deū. diuitiam eū hic ut operet
tur terrā de q assūptus est. Quā sic ꝑuenire et
taliter dicere uel facere potuisset nunq̃ distulit. et
posito illo in paradyso causa euenit. vt quasi ēsilio mu
tato ⁊ ꝑ oris ēsilii penitudine habita. diceret beata in
tas. Yronia quā gūssima. Ecce adā quasi unus ex nob.
factus ē sciens boni ⁊ mali. Non enī quasi deus facta
erat immo faciure dei grām ⁊ honorē ꝑdiderat. Fecitq;
adam. ne forte in q̃ens mittat manū suā. ⁊ sumat etiā
de ligno uite ⁊ comedat et uiuat in eternū. commitante
sententia qua dicit quia pulus es ⁊ in puluerē reuerteris.
Hec uel his similia ꝑferre solent homines multū ut ip
sis uidet argumentosi. ueracū aut multū inportuni.
ut fere ad eos ꝑtingat illa ꝑphica increpatio. Numq̃d est
parū uob̃ molestos hominib; q̃a molesti estis ⁊ deo meo.
Dicentes q̃ppe auditum peccatū adē ꝑpt
qd fuim omis ꝑditi ds fieri uolunt. qd idem erat ac si di
ceret. ds ipse fecit. nā omnia quecūq; uoluit dnis fecit.